

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 5/2021
01.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда судија Јасмина Васовић, у предмету предлагача: „АНТИКОР“ ДОО Специјализовано привредно друштво за послове антикорозионе заштите, Београд; Привредно друштво за грађење, ремонт и одржавање пруга „ЗГОП“ АД Нови Сад; Предузеће за производњу, унутрашњу и спољну трговину „УНИПРОМ“ ДОО Београд; Друштво за међународну и унутрашњу шпедицију са јавним и царинским складиштима „ФЕРШПЕД“ АД Скопље и Друштво за спољну трговину „АВТ INTERNATIONAL“ ДОО, Београд, чији је заједнички пуномоћник Радомир Б. Којић, адвокат из ..., ул. ... бр. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној због неодлучивања о приговору у предмету Привредног апелационог суда Р4 Ст 2/21, дана 01.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба предлагача изјављена због неодлучивања о приговору у предмету Привредног апелационог суда Р4 Ст 2/21.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагачи су 12.02.2021. и 17.02.2021. године поднели Привредном апелационом суду приговоре ради заштите права на суђење у разумном року, са захтевом да тај суд утврди да им је повређено право на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Београду Ст 151/2010, који се тренутно налази по жалби у Привредном апелационом судом под бројем ПВЖ 41/2021.

Дана 21.04.2021. године предлагачи су изјавили жалбу Врховном касационом суду, преко Привредног апелационог суда, из разлога што Привредни апелациони суд није одлучио о приговорима предлагача у року од 2 месеца из члана 14. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни касациони суд је закључио да је жалба недозвољена.

Према стању у списима, предмет на који се односе приговори предлагача примљен је у Привредни апелациони суд 02.02.2021. године и заведен је под бројем ПВЖ 41/2021. Одлука у овом предмету донета је 24.03.2021. године и након писмене израде предата је судској пракси 20.04.2021. године. Пошто је одлука отпављена из суда, предмет је архивиран 21.04.2021. године.

С обзиром на то да се, према одредби члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, а да је у овом случају предмет решен пре подношења жалбе и да је урађена одлука, због чега се поступајућем судији у смислу члана 11. наведеног закона не може наложити предузимање процесних радњи које би делотворно убрзале поступак, Врховни касациони суд налази да је жалба предлагача недозвољена, јер је поднета Врховном касационом суду 21.04.2021. године, а предмет Привредног апелационог суда ПВЖ 41/2021 окончан је одлуком донетом 24.03.2021. године.

При том, Врховни касациони суд је имао у виду да у овом конкретном случају није одлучено о приговору предлагача, али је нашао да то није од утицаја на доношење другачије одлуке, с обзиром на то да је у предмету Привредног апелационог суда ПВЖ 41/2021 одлука донета пре истека рока од 2 месеца од дана изјављивања приговора из члана 14. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносећи одлуку као у ставу првом диспозитива.

Врховни касациони суд је у ставу другом диспозитива одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагачи нису успели у поступку заштите права на суђење у разумном року.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић, с.р.**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић